

Lovtidende A

2009

Udgivet den 2. juli 2009

10. juni 2009.

Nr. 660.

Bekendtgørelse af beredskabsloven

Herved bekendtgøres beredskabsloven, jf. lov bekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004 med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 534 af 24. juni 2005, § 2 i lov nr. 1060 af 9. november 2005, § 101 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 2 i lov nr. 1600 af 20. december 2006, § 1 i lov nr. 508 af 6. juni 2007 og lov nr. 1335 af 19. december 2008.

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Redningsberedskabets opgave er at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, eller overhængende fare herfor.

Stk. 2. Redningsberedskabet omfatter det statslige redningsberedskab, herunder det statslige regionale redningsberedskab, og det kommunale redningsberedskab.

§ 2. (Ophævet)

§ 3. Forsvarsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

Kapitel 2

Det statslige redningsberedskab

§ 4. Forsvarsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige redningsberedskab.

Stk. 2. Forsvarsministeren fører tilsyn med det kommunale redningsberedskab. Forsvarsministeren kan bemyndige Beredskabsstyrelsen til at udøve tilsynet, herunder til at foretage prøvealarmering af redningsberedskabet. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 5. Beredskabsstyrelsen leder det statslige redningsberedskab og rådgiver myndighederne i spørgsmål om redningsberedskabet.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter regler for redningsberedskabets organisation i tilfælde af uheld i nukleare anlæg, herunder om opgavefordelingen og samarbejdet mellem henholdsvis det statslige redningsberedskab og det kommunale redningsberedskab og med hensyn til redningsberedskabets virke i forhold til de øvrige myndigheder, der har opgaver i beredskabet.

§ 6. Forsvarsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for det statslige redningsberedskab.

§ 7. Det statslige regionale redningsberedskab skal yde assistance til det kommunale redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller en katastrofe, herunder krigshandlinger.

§ 8. Beredskabsstyrelsen kan indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder og andre, der har ansvar for beredskab og indsats eller opretholdelse af vigtige samfundsfunktioner i tilfælde af ulykker eller katastrofer, om, at det statslige regionale redningsberedskab varetager opgaver for eller yder bistand til disse.

Kapitel 3

Det kommunale redningsberedskab

Organisation

§ 9. Det kommunale redningsberedskab hører under kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal nedsætte en beredskabskommission til at varetage den umiddelbare forvaltning af redningsberedskabet. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, at den umiddelbare forvaltning af opgaver, der efter §§ 34-37 er henlagt til kommunalbestyrelsen, varetages af beredskabskommissionen. Kommunalbestyrelsen træffer bestemmelse om kommissionens sammensætning. Kommissionen, hvis medlemstal skal være ulige, skal bestå af borgmesteren, der er formand, politidirektøren og et flertal valgt af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde med forsvarsministerens samtykke udpege et andet medlem af kommunalbestyrelsen end borgmesteren til at indtræde som formand for beredskabskommissionen. Kommunalbestyrelsen udpeger en repræsentant for de frivillige som observatør i beredskabskommissionen, hvis der ikke indgår en repræsentant for de frivillige som medlem af kommissionen.

Stk. 3. Reglerne i § 11, stk. 1, § 20, stk. 1-4, 6 og 7, § 21, § 22, § 28, § 29, stk. 1, 2 og 5, og §§ 47-56 i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse på beredskabskommissionen og dens medlemmer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, eller den fælles beredskabskommission, jf. § 10, stk. 2, kan beslutte, at der ydes beredskabskommissionens medlemmer diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse

efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse. En beslutning efter 1. pkt. skal omfatte alle medlemmer af beredskabskommissionen. Dog kan kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke modtage diæter, ligesom kommunalt og statsligt ansatte ikke kan modtage diæter, når varetagelsen af hvervet er et led i de pågældendes embedsgerning.

§ 10. To eller flere kommunalbestyrelser kan samordne deres redningsberedskab.

Stk. 2. Kommuner, der samordner deres redningsberedskab, skal nedsætte en fælles beredskabskommission til at varetage de opgaver vedrørende redningsberedskabet, som kommunalbestyrelserne henlægger til denne. Kommunalbestyrelsen kan endvidere træffe beslutning om, at opgaver, der efter §§ 34-37 er henlagt til kommunalbestyrelsen, henlægges til den fælles beredskabskommission. Beredskabskommissionen skal bestå af et ulige antal medlemmer, herunder borgmestrene i de deltagende kommuner og politidirektøren. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde med forsvarsministerens samtykke udpege et andet medlem af kommunalbestyrelsen end borgmesteren til at indtræde i den fælles beredskabskommission. For kommuner, der har samordnet deres beredskab, udpeges en repræsentant for de frivillige som observatør i den fælles beredskabskommission, hvis der ikke indgår en repræsentant for de frivillige som medlem af kommissionen.

Stk. 3. Samordning af kommuners redningsberedskab skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler for kommuners samordning af deres redningsberedskab.

§ 11. (Ophævet)

Opgaver

§ 12. Det kommunale redningsberedskab skal kunne yde en forsvarlig indsats mod skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger. Redningsberedskabet skal endvidere kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner skal kunne yde en udvidet assistance til andre kommuners redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller katastrofe, herunder krigshandlinger. Forsvarsministeren fastsætter regler om udgiftsfordelingen mellem staten og de pågældende kommuner.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan indgå aftale med en eller flere kommunalbestyrelser eller med et privat redningsvæsen om etablering af et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal varetage andre beredskabsopgaver end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse, med private redningsvæsener eller med andre om at udføre opgaver inden for kommunens redningsberedskab. Aftalen skal fremgå af delflanen for det kommunale redningsberedskab, der indgår i kommunalbestyrelsens samlede plan for kommunens beredskab, jf. § 25, stk. 1. Kom-

munalbestyrelsen kan endvidere indgå aftale med Beredskabsstyrelsen om, at det statslige regionale redningsberedskab udfører opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

§ 14. Forsvarsministeren fastsætter regler om redningsberedskabets organisation, virksomhed, materiel og dimensionering.

§ 15. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter regler om vandforsyningen til brandslukning.

Kapitel 4

Indsættelse af redningsberedskabet

§ 16. Forsvarsministeren fastsætter regler om den tekniske ledelse af indsatsen på skadestedet.

§ 17. Den samlede indsats ved større skader koordineres i øvrigt af politidirektøren.

Stk. 2. I forbindelse med indsættelse af redningsberedskabet skal politidirektøren i fornødent omfang sørge for varslings, afspærring, evakuering og andre nødvendige foranstaltninger.

§ 18. Forsvarsministeren eller en kommunalbestyrelse kan kræve en anden kommunes redningsberedskab (mellemkommunal bistand) eller private redningsvæsener stillet til rådighed for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Den tekniske leder af indsatsen på skadestedet skal tilkalde assistance fra en anden kommunes redningsberedskab, det statslige regionale redningsberedskab eller private redningsvæsener, hvis det skønnes påkrævet på grund af ulykkens karakter og omfang.

Stk. 3. Forsvarsministeren fastsætter regler om bistand efter stk. 1 og stk. 2, herunder om betaling for bistanden.

§ 19. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at staten i særlige tilfælde deltager i udgifterne i forbindelse med indsættelse af det kommunale redningsberedskab.

§ 20. Redningsberedskabet kan kræve private redskaber og transportmidler af enhver art samt fornødent betjeningsmandskab stillet til rådighed for indsatsen.

Stk. 2. Den, der i henhold til stk. 1 har stillet redskaber eller transportmidler til rådighed, har ret til erstatning af kommunen for afsavn af materiel og for den skade, materiellet har lidt.

§ 21. Redningsberedskabet har i forbindelse med indsatsen, jf. § 12, stk. 1, 1. pkt., uden retskendelse ret til i fornødent omfang at skaffe sig adgang til privat ejendom, om nødvendigt ved at gennembryde og fjerne hindringer.

Stk. 2. Redningsberedskabet har ret til at nedrive bygninger eller fjerne beplantninger, hvis den tekniske leder af indsatsen på skadestedet finder det nødvendigt for at standse skadens udbredelse.

Stk. 3. Den skade, som redningsberedskabet forvolder ved brandslukning, betragtes som brandskade. Rammer skaden marker, haver eller beplantninger, der tilhører tredjemand, erstattes skaden dog af kommunen.

§ 22. Redningsberedskabet har under indsats ret til at bruge det vand, der findes i brønde, vandledninger og andre vandsteder.

§ 23. Redningsberedskabet skal under indsats være opmærksom på, hvad der kan have givet anledning til ulykken eller katastrofen. Finder redningsberedskabet mistænkelige spor, skal politiet straks underrettes og beviset så vidt muligt sikres.

§ 23 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der ved redningsberedskabets udrykning til blinde alarmer fra lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg, skal opkræves et gebyr fra anlægsejeren til dækning af udgifter i forbindelse med udrykningen. Forsvarsministeren meddeler gebyrets størrelse, der fastsættes som gennemsnitsomkostningerne i forbindelse med udrykninger til blinde alarmer fra lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om gebyrets opkrævning m.v.

Kapitel 5

Beredskabsplanlægning m.v. inden for den civile sektor

§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, samt for at kunne yde støtte til forsvaret.

Stk. 2. Forsvarsministeren koordinerer planlægningen vedrørende den civile sektors beredskab, jf. stk. 1, og rådgiver myndighederne. Forsvarsministeren gennemfører den del af planlægningen, der ikke påhviler andre myndigheder.

§ 25. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en samlet plan for kommunens beredskab. Planen skal vedtages af kommunalbestyrelsen i et møde.

Stk. 2. Regionsrådet skal udarbejde en samlet plan for regionens beredskab. Planen skal vedtages af regionsrådet i et møde.

Stk. 3. De planer, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal revideres, i det omfang udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang i hver kommunale og regionale valgperiode.

Stk. 4. Planer og revisioner heraf indsendes til Beredskabsstyrelsen.

§ 26. Forsvarsministeren fastsætter vejledende retningslinier for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i § 25.

§ 27. De enkelte ministre fastsætter hver inden for deres område vejledende retningslinier for regionernes og kommunernes beredskabsplanlægning, jf. § 25, stk. 1 og 2.

§ 28. Vedkommende minister kan pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for den civile sektors beredskab.

Stk. 2. Vedkommende minister kan pålægge offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe særlige foran-

staltninger for så vidt angår varer, tjenesteydelser, produktionsmidler m.v. inden for deres normale virksomhed, hvis dette er påkrævet af hensyn til udførelsen af opgaver inden for den civile sektors beredskab.

Stk. 3. Inden et pålæg gives i henhold til stk. 1 eller 2, skal der forhandles med de pågældende virksomheder eller institutioner eller med disses organisationer om pålæggets omfang og de nærmere regler for dets gennemførelse, herunder om eventuel erstatning fra staten, jf. stk. 4.

Stk. 4. Medfører et pålæg afgivet i henhold til stk. 1 eller 2 økonomisk tab for en virksomhed eller institution, er staten erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler. Erstatning kan ikke kræves, hvis de omkostninger, der er forbundet med pålæggets gennemførelse, kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares eller tjenesteydelses pris. De pågældende virksomheder eller institutioner må ikkeerved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 5. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af forsvarsministeren.

§ 28 a. Forsvarsministeren etablerer et evalueringsinstitut, som har til formål at gennemføre evalueringer af større beredskabsindsatser og indsatser med et usædvanligt forløb. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler for evalueringsinstituttet.

Stk. 2. Forsvarsministeren udpeger tre personer til at udgøre en evalueringsgruppe. Medlemmerne af evalueringsgruppen udpeges for en 3-årig periode. De pågældende vil kunne genudpeges. Evalueringsgruppen har ansvaret for at tilrettelægge, iværksætte og gennemføre de konkrete evalueringer og har det faglige ansvar for evalueringernes resultat. Evalueringsgruppen er i sin faglige virksomhed uafhængig af forsvarsministeren samt af beredskabets øvrige aktører.

Stk. 3. Ved evalueringer af indsatser, jf. stk. 1, udpeger evalueringsgruppen yderligere to eksperter, der indgår i instituttets evaluering af den konkrete indsats.

Stk. 4. Evalueringsgruppen kan forlange alle oplysninger, der skønnes af betydning for en konkret evaluering, tilvejebragt og udleveret af de involverede parter. Dette gælder dog ikke tilfælde, hvor der foreligger særlige politimæssige forhold, herunder sikkerhedsmæssige og efterforskningsmæssige forhold. Oplysningerne bør så vidt muligt fremsendes i elektronisk form.

Stk. 5. Sager om evaluering af beredskabsindsatser er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, når den endelige evalueringsrapport er færdigudarbejdet.

Stk. 6. Når evalueringsgruppen til brug for gennemførelse af en evaluering modtager arbejdsdokumenter, herunder oplysninger og data, der i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, mister dokumenterne ikke som følge af videregivelsen til evalueringsgruppen deres interne karakter.

Kapitel 6

Radiokommunikation

§ 29. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet skal sikre, at det landsdækkende radiokommunikationsnet anvendes ved løsningen af egne og fælles beredskabsmæssige opgaver.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at andre, herunder private, end kommunalbestyrelserne og regionsrådene skal benytte det i stk. 1 nævnte radiokommunikationsnet.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af det landsdækkende radiokommunikationsnet, herunder om tilslutning og benyttelse. Forsvarsministeren kan endvidere efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om betaling for tilslutning til og brug af nettet.

§§ 30 - 32. (Ophævet)¹⁾

Kapitel 7

Forebyggende foranstaltninger m.v.

§ 33. Forsvarsministeren fastsætter regler om

- 1) placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer og andre stoffer, der i forbindelse med brand eller anden skade kan medføre en risiko for personer, ejendom eller miljøet, herunder stoffer, som kan anvendes i terrormammenhæng og dermed udgøre en risiko for den offentlige sikkerhed, og
- 2) opbevaring og brug af faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter regler om

- 1) brug af ild og lys og
- 2) foranstaltninger, der er nødvendige til at forebygge eller formindske brandfare og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Forsvarsministeren fastsætter regler om de foranstaltninger, der skal iværksættes for at imødegå virkningerne af uheld i nukleare anlæg.

§ 33 a. Forsvarsministeren kan bemyndige Beredskabsstyrelsen til at fastsætte regler i medfør af § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter regler fastsat i medfør af § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5, herunder at afgørelserne ikke kan indbringes for ministeren.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som der henvises til i regler fastsat i medfør af § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, hvordan oplysning om tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 3, kan indhentes.

Stk. 5. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 3, skal være gældende, selvom disse ikke foreligger på dansk.

§ 34. Kommunalbestyrelsen skal godkende oprettelse, væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder i det omfang, der er fastsat regler herom i medfør af § 33, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at bygninger, grundarealer og flydende konstruktioner skal indrettes og benyttes på en sådan måde, at risikoen for brandfare formindskes mest muligt, og at forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder sikres bedst muligt.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal træffes foranstaltninger i det omfang, der fastsættes regler herom i medfør af § 33, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal mindst en gang om året bestemme, hvorvidt der skal gennemføres brand- og evakueringsøvelser i bygninger m.v., der er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at der for bygninger, grundarealer og flydende konstruktioner,

- 1) hvor der er særlig brandfarlige forhold,
 - 2) hvor der samles mange mennesker, eller
 - 3) hvor store værdier er udsat for ødelæggelse,
- skal træffes driftsmæssige foranstaltninger til at forebygge eller formindske brandfaren og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at det kommunale redningsberedskab eller en eller flere personer, som kommunalbestyrelsen har bemyndiget hertil, hvis det skønnes nødvendigt til enhver tid skal være til stede som brandvagt i forsamlingslokaler, ved afholdelse af udstillinger, festivaler, teaterforestillinger, cirkusforestillinger og lignende arrangementer, herunder arrangementer i det fri. Brandvagten, der skal være i besiddelse af behørig legitimation, kan være til stede uden retskendelse. Kommunalbestyrelsen kan endvidere bestemme, at arrangøren skal betale et gebyr til dækning af kommunens omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med brandvagten.

§ 36. Kommunalbestyrelsen foretager brandsyn af virksomheder, af fredede bygninger, af bygninger, hvor mange mennesker samles, af brandfarlige bygninger og oplag samt af flydende konstruktioner.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om brandsyn efter stk. 1, herunder om påbud om afhjælpning af eventuelle mangler.

Stk. 3. Brandsyn i henhold til stk. 1 kan, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid uden retskendelse foretages på ejendommen. Den, der foretager brandsynet, skal være i besiddelse af behørig legitimation.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan bestemme, at brandsyn for forsvaret ordnes på særlig måde.

§ 36 a. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens offentliggørelse af resultater af og sanktioner på grundlag af brandsyn. Offentliggørelsen kan omfatte navne på de fysiske og juridiske personer, der er kontrolleret, samt navne på fysiske og juridiske personer, der som følge af brandsynet modtager forbud eller påbud, eller som pålægges sanktioner.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren, pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe foranstaltninger til deres beskyttelse under krise eller krig (bedriftværn). Udgifterne afholdes af den, der pålægges at træffe de nævnte foranstaltninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med bedriftværn. Tilsyn kan, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid foretages uden retskendelse. Den, der foretager tilsynet, skal være i besiddelse af behørig legitimation.

Kapitel 8

Ekspropriation

§ 38. Forsvarsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan til brug for redningsberedskabet iværksætte ekspropriation af privat ejendom, herunder befordringsmidler.

Stk. 2. Vedkommende minister kan iværksætte eller for så vidt angår ikkestatslige foranstaltninger tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom til brug for udførelsen af opgaver inden for den civile sektors beredskab.

Stk. 3. Ved ekspropriation kan der erhverves ejendomsret eller brugsret eller pålægges rådighedsindskrænkninger.

Stk. 4. Under krise eller krig kan forsvarsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, uden retskendelse iværksætte beslaglæggelse med henblik på ekspropriation.

Stk. 5. I mangel af mindelig overenskomst afgør taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje spørgsmålet om erstatning for ekspropriation. Ved ekspropriation af andet end fast ejendom anvendes loven tilsvarende.

Stk. 6. En taksationskommissions afgørelse kan ikke indbringes for domstolene, før muligheden for prøvelse ved overtaksationskommission er udtømt.

Stk. 7. Forsvarsministeren fastsætter regler om ekspropriationens gennemførelse og om sagens behandling for taksationsmyndighederne.

Kapitel 9

Påbud m.v.

§ 39. Den, der opdager en brand eller omstændigheder, som viser, at der er overhængende fare for brand, skal straks underrette dem, der er udsat for fare, og alarmere redningsberedskabet. Den pågældende skal endvidere søge at dæmpe ilden eller afværge faren.

§ 40. Enhver skal ved brand yde den hjælp, den pågældende formår.

Stk. 2. Den, der er til stede ved en brand, skal på anmodning af redningsberedskabet deltage i rednings- og slukningsarbejdet.

Stk. 3. Den, der i henhold til stk. 1 og 2 har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet, har ret til erstatning af kommunen for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

§ 41. Enhver skal rette sig efter de påbud, der udstedes af redningsberedskabet.

Stk. 2. Enhver skal overholde afspærringer i forbindelse med en indsats og efterkomme politiets eller redningsberedskabets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene hertil.

Stk. 3. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne frister forlade opholdsstedet og begive sig ad de anviste veje til de udpegede indkvarteringsområder.

§ 42. Enhver skal på anmodning af redningsberedskabet stille sin bolig eller andre lokaler til rådighed for de evakuerede og bespise dem i nødvendigt omfang.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 43. Indkvarteringslovens regler om ekstraordinær indkvartering anvendes tilsvarende for personel i redningsberedskabet.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter regler om de indkvarteringsydelse, der kan kræves efter stk. 1, og om den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 44. Ved ordre om mørklægning skal enhver straks gennemføre denne i det omfang, der fastsættes af myndighederne.

Stk. 2. Ansvar for og udgifterne ved mørklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over lyskilden.

§ 45. Vedkommende minister kan pålægge enhver pligt til at meddele oplysninger, der er nødvendige for planlægningen af den civile sektors beredskab.

§ 46. Beredskabsstyrelsen kan hos enhver kræve oplysning om, hvilke beredskabsforanstaltninger der er udført eller agtes udført, samt i øvrigt oplysninger, som skønnes nødvendige til udførelsen af opgaver i forbindelse med redningsberedskabet.

§ 47. (Ophævet)

Kapitel 10

Personelbestemmelser

Almindelige bestemmelser

§ 48. Forsvarsministeren fastsætter regler for uddannelsen af redningsberedskabets personel, herunder om udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

§ 49. Forsvarsministeren kan bestemme, at personel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske redningsberedskab, skal indsættes i udlandet, jf. § 3.

§ 50. Under krise eller krig kan personalet i redningsberedskabet ikke ved opsigelse bringe deres pligt til at gøre tjeneste i redningsberedskabet til ophør.

Stk. 2. Afskedigede befalingsmænd, der ikke på anden måde er forpligtet over for redningsberedskabet, står under krise eller krig til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 65 år.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om overførsel af personel inden for redningsberedskabet til andre dele af redningsberedskabet.

Frivillige

§ 51. Forsvarsministeren fastsætter regler for uddannelse af det personel, der ikke aflønnes for deres deltagelse i redningsberedskabet (frivillige), herunder om ydelser til de frivillige og udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i det statslige redningsberedskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i kommunens beredskab.

Stk. 4. Under krise eller krig gælder §§ 60-66 også for frivillige.

Værnepligtige

§ 52. Forsvarsministeren fastsætter antallet af værnepligtige, der indkaldes til redningsberedskabet, og fastsætter regler om tjenestetidens længde og tjenestens tilrettelæggelse.

§ 53. Værnepligtige i det statslige regionale redningsberedskab er med hensyn til indkvartering, forplejning, beklædning, løn, fribefordring og lignende undergivet regler, som svarer til dem, der gælder for forsvarets værnepligtige.

Stk. 2. For øvrige værnepligtige i redningsberedskabet kan forsvarsministeren fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1.

§ 54. De værnepligtige står til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år. Forsvarsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan foretage de nødvendige indkaldelser af værnepligtige med henblik på indsats i katastrofetilfælde, der kræver ekstraordinært store mandskabsstyrker. Forsvarsministeren kan fastsætte regler herom.

Kvinder antaget på værnepligtslignende vilkår

§ 54 a. Reglerne i §§ 52-54 og §§ 60-66 finder tilsvarende anvendelse på kvinder antaget på værnepligtslignende vilkår.

§ 54 b. Kvindeligt personel i redningsberedskabet antaget på værnepligtslignende vilkår, som er afskediget eller hjemsendt, og for hvem tjeneste af enhver art i redningsberedskabet efter foreliggende oplysninger må anses for at være uforenelig med deres samvittighed, kan af forsvarsministeren fritages for tjeneste. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab

§ 55. For kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab kan forsvarsministeren fastsætte regler om uddannelse og indkaldelse og om de forhold, der er nævnt i § 53, stk. 1. Personer, der er eller har været kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab, står til rådighed for dette indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år, medmindre ministeren bestemmer andet.

Beredskabspligtige

§ 56. Den, der har bopæl eller ophold her i landet, kan fra det tidspunkt, hvor den pågældende fylder 18 år, indtil det tidspunkt, hvor den pågældende fylder 65 år, pålægges at gøre tjeneste i redningsberedskabet (beredskabspligt), hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet. Forsvarsministeren kan

fastsætte regler herom, herunder hvilke myndigheder der kan pålægge beredskabspligt.

Stk. 2. Den, der skal møde ved forsvaret i tilfælde af krise eller krig, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 57. Offentligt ansatte og ansatte i offentlige og private virksomheder og institutioner skal udføre de opgaver inden for redningsberedskabet og den civile sektors beredskab, der pålægges dem.

§ 58. En afgørelse om, at der pålægges beredskabspligt efter § 56, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Fritagelse for mødepligt

§ 59. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved forsvaret for at kunne indgå i redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 2. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne indgå i andre dele af redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 3. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne gøre frivillig tjeneste i hjemmeværnet.

Kapitel 11

Straffebestemmelser og disciplinarmidler

Værnepligtige

§ 60. Medmindre disciplinarmidler anvendes, jf. § 62, straffes den værnepligtige, der er indkaldt til tjeneste i redningsberedskabet, med bøde eller fængsel i indtil 1 år, hvis han

- 1) nægter at gøre tjeneste i redningsberedskabet,
- 2) udebliver eller uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet,
- 3) ikke efterkommer en foresat tjenstlige befaling eller
- 4) i øvrigt undlader at efterkomme de pligter, som tjenesten medfører.

Stk. 2. Under krig kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Enhver foresat i redningsberedskabet kan anholde en værnepligtig, når denne ikke efterkommer den foresattes tjenstlige befaling og det skønnes nødvendigt af hensyn til disciplinen at anholde ham.

§ 61. Forsvarsministeren bestemmer, i hvilket omfang strafafsoning og ulovligt fravær skal medføre eftertjeneste eller hjemsendelse med henblik på fornyet indkaldelse. Eftertjenesten kan ikke overstige afsoningstiden og den tid, den pågældende har været ulovligt fraværende.

Stk. 2. Den, der anden gang dømmes for at nægte at gøre tjeneste i redningsberedskabet, jf. § 60, stk. 1, nr. 1, hjemsendes og kan ikke senere indkaldes.

§ 62. I stedet for mindre straffe efter § 60 anvendes disciplinarmidler, medmindre omstændighederne taler imod.

Stk. 2. Disciplinarmidler kan ikke indbringes for domstolene.

§ 63. Som disciplinarmidler kan anvendes belæring, tilrettevisning, arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden, fratagelse af friheder samt overflytning til anden tjeneste.

Stk. 2. Medfører anvendelse af disciplinarmidler indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet efter tjenestens ophør, må dette ikke ske for længere perioder end 3 dage ad gangen med mindst 1 dags mellemrum mellem perioderne, og anvendelsen må ikke udstrækkes ud over 14 dage.

Stk. 3. Forsvarsministeren fastsætter regler om anvendelse af disciplinarmidler, herunder regler om samtidig anvendelse af flere disciplinarmidler.

Stk. 4. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der skal have myndighed til at anvende disciplinarmidler, og omfanget af denne myndighed.

§ 64. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange udståelsen udsat i indtil 2 gange 24 timer efter meddelelsen om disciplinarmidlet.

§ 65. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange sagen forelagt for et disciplinarnævn til afgørelse.

Stk. 2. Disciplinarnævnets afgørelse kan såvel af den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, som af den, der har pålagt disciplinarmidlet, forlanges forelagt et ankenævn til afgørelse. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for domstolene eller forsvarsministeren.

Stk. 3. Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre medlemmer, hvoraf den ene så vidt muligt skal være en talsmand og af samme grad som den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet, medens den anden skal være dennes foranstående.

Stk. 4. Ankenævnet, der oprettes af forsvarsministeren, består af en formand og to andre medlemmer. Formanden skal være landsdommer. De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Stk. 5. Forsvarsministeren fastsætter regler for udpegning af disciplinarnævnets medlemmer og for disciplinarnævnets og ankenævnets virksomhed.

§ 66. Indbringelse af et disciplinarmiddel for disciplinarnævnet eller ankenævnet har ikke opsættende virkning på udståelsen, medmindre andet bestemmes af vedkommende nævns formand.

Stk. 2. Et disciplinarmiddel skal indbringes for disciplinarnævnet eller ankenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om disciplinarmidlet henholdsvis om disciplinarnævnets afgørelse. Vedkommende nævns formand kan bestemme, at der skal ses bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Andet beredskabspersonel

§ 67. §§ 60-66 gælder også for befalingsmænd, befalingsmænd af reserven og kontraktansatte menige i redningsberedskabet. Disciplinarmidlerne arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden og fratagelse af friheder kan dog ikke anvendes på befalingsmænd og befalingsmænd af reserven, medmindre de er elever på en af redningsberedskabets skoler.

Stk. 2. Under krise eller krig gælder §§ 60-66 også for civil ansatte og beredskabspligtige.

Øvrige straffebestemmelser

§ 68. Den, der under krise eller krig forsætligt misbruger eller undlader at respektere det kendemærke, hvis anvendelse i henhold til en mellemfolkelig overenskomst tiltrådt af Danmark er forbeholdt varetagelsen af de opgaver, der i Danmark varetages af redningsberedskabet, straffes med bøde eller fængsel i indtil 12 år.

§ 69. Den, der, uden at forholdet falder ind under § 68, uberettiget benytter redningsberedskabets kendetegn eller uniformer eller benytter kendetegn eller uniformer, der har en sådan lighed med disse, at forveksling let kan finde sted, straffes efter § 132 i straffeloven.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, der uberettiget benytter redningsberedskabets signaler eller benytter signaler, som har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted.

Stk. 3. Under skærpende omstændigheder kan straffen efter stk. 2 stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 70. Overtrædelse af § 39, § 40, stk. 1, eller § 41, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 20, stk. 1, § 28, stk. 1 eller 2, § 34, stk. 2, § 35, § 40, stk. 2, § 41, § 42, stk. 1, § 44, stk. 1, § 45, § 46, § 49, § 56, stk. 1, eller § 57.

Stk. 3. På samme måde som i stk. 1 og 2 straffes den, der uden kommunalbestyrelsens godkendelse opretter eller foretager væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder, jf. § 34, stk. 1.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan i forskrifter udstedt i medfør af denne lov fastsætte straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne eller for undladelse af at efterkomme påbud eller forbud heri.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Begås overtrædelsen af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 71. Med bøde straffes

- 1) den, der ikke udviser tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker, aske, brandfarlige stoffer, og hvad der i øvrigt kan fremkalde eller befordre brand, eller undlader at påse, at personer, der hører til den pågældendes husstand eller virksomhed, udviser sådan forsigtighed, og
- 2) den, der som ejer eller bruger af elektriske anlæg eller andre lys-, varme-, kraft- eller maskinanlæg, som kan fremkalde eller befordre brand, benytter sådanne anlæg eller lader dem benytte, uanset at de ikke er i forsvarlig stand.

Kapitel 12

Ændringer i anden lovgivning

§ 72. I værnepligtsloven, jf. lov nr. 213 af 30. maj 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1 og 2, ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
2. I § 21 ændres »civilforsvarskorpset« til: »det statslige redningsberedskab«.
3. I § 22 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
4. I § 24 ændres »civilforsvarskorpsets« til: »det statslige redningsberedskabs«.

§ 73. I lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 8. september 1987, foretages følgende ændring:

I § 5 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 74. I lov nr. 193 af 24. maj 1972 om fyrværkeri foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »justitsministeren« til: »indenrigsministeren«.
2. I § 2, stk. 2, § 3 og § 5 ændres »Justitsministeren« til: »Indenrigsministeren«.
3. I § 4, stk. 1, ændres »Statens brandinspektion« til: »Beredskabsstyrelsen«.
4. I § 5 ændres »statens brandinspektion« til »Beredskabsstyrelsen«.

§ 75. I lov nr. 228 af 8. april 1992 om tilvejebringelse af befodringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret foretages følgende ændringer:
I lovens titel, § 1, stk. 1, og § 4, stk. 3, 5. pkt., ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 76. I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 483 af 21. juni 1991, som ændret ved § 38 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 1 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 5 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes som ny § 69:

»§ 69. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle kommunalbestyrelsen til møde, overtager økonomiudvalget de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen og dens udvalg. I kommuner med magistratsordning, jf. § 64, overtager magistraten kommunalbestyrelsens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle økonomiudvalget til møde under krise eller krig, styres kommunens anliggender af borgmesteren. Er det i kommuner med magistratsordning umuligt at samle magistraten til møde, styres kommunen af borgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren

kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 77. I lov om Københavns kommunes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 484 af 21. juni 1991, som ændret ved § 39 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 2 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 6 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes efter § 53 a:

»§ 53 b. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle Borgerrepræsentationen til møde, overtager magistraten Borgerrepræsentationens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle magistraten til møde under krise eller krig, styres kommunen af overborgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 78. I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 644 af 12. september 1991, som ændret ved lov nr. 940 af 27. december 1991, § 95 i lov nr. 9 af 3. januar 1992, lov nr. 334 af 14. maj 1992 og § 4 i lov nr. 381 af 20. maj 1992, foretages følgende ændringer:
§ 18 d og § 47 ophæves.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 79. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. Samtidig ophæves brandloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 28. juli 1983, som ændret ved § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990, lov om civilforsvaret, jf. lovbekendtgørelse nr. 517 af 28. juli 1987, som ændret ved § 3 i lov nr. 385 af 6. juni 1991, og lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, som ændret ved § 6 i lov nr. 192 af 29. marts 1989, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Brandlovens kapitel 5 og § 33, stk. 1 og 2 samt stk. 4-8, § 34 og § 35 forbliver dog i kraft, indtil de ophæves i medfør af § 4, jf. § 2, i lov nr. 270 af 2. maj 1990 om ændring af byggeloven, brandloven og kommuneplanloven.

Stk. 4. Tidspunktet for ophævelsen af brandlovens § 37, stk. 2, og § 38 fastsættes af forsvarsministeren.

Stk. 5. Administrative forskrifter udstedt i medfør af brandloven, jf. stk. 2, og tidligere brandlovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Administrative forskrifter udstedt i medfør af lov om civilforsvaret, jf. stk. 2, og tidligere civilforsvarslovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 7. Administrative forskrifter udstedt i medfør af lov om det civile beredskab, jf. stk. 2, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 8. Overtrædelse af forskrifter, der er opretholdt i henhold til stk. 5-7, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 80. Forsvarsministeren fastsætter regler for overdragelse til kommunalbestyrelserne af lokale kommandocentraler og

materiel m.v., som staten har stillet til rådighed for det kommunale civilforsvar.

§ 81. Bedriftværn, der er etableret i henhold til den lovgivning, der er gældende indtil 1. januar 1993, opretholdes, medmindre kommunalbestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om nedlæggelse af disse.

§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 380 af 14. juni 1995, der ændrede § 9, stk. 3 og 4, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5. Loven træder i kraft den 1. september 1995, § 1, nr. 7, 8, 14, 16, 17 og 18, § 2, nr. 6 og 7, § 3 og § 4 dog først den 1. januar 1996.

Stk. 2. (Udeladt).

Lov nr. 232 af 2. april 1997, der ændrede § 9, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14. Loven træder i kraft den 1. januar 1998, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 (Udeladt).

Lov nr. 1092 af 29. december 1997, der ændrede § 9, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3. Loven træder i kraft den 1. januar 1998.

Lov nr. 339 af 17. maj 2000, der ændrede § 9, stk. 2 og 3, § 10, stk. 2, § 11, stk. 1, og § 21, indsatte § 23 a, ændrede § 25, stk. 1 og 2, § 35, stk. 3, og § 36, indsatte § 36 a, ændrede § 37, stk. 2, § 47 og § 53, stk. 1, indsatte § 54 a og § 54 b og ændrede § 56, stk. 1, indeholder i § 4 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Lov nr. 418 af 31. maj 2000 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 113. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2. (Udeladt).

Stk. 3. Samtidig ophæves følgende regler:

- 1) (Udeladt).
 - 2) (Udeladt).
 - 3) § 47 i beredskabsloven, jf. lov nr. 1054 af 23. december 1992 som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1092 af 29. december 1997.
- Stk. 4 - 6. (Udeladt).*

Lov nr. 293 af 30. april 2003, der ophævede § 1, stk. 2, 2. pkt., § 2 og § 4, stk. 3-5, ændrede § 5, stk. 1, indsatte § 9, stk. 2, 6. pkt., ændrede § 9, stk. 3 og 4, indsatte § 10, stk. 2, 5. pkt., ophævede § 11 og § 12, stk. 2, ændrede § 12, stk. 4, og § 17, stk. 1, nyaffattede overskriften til kapitel 5 samt § 24, ændrede § 25, stk. 1 og 2, § 27 samt § 28, stk. 1 og 2, ophævede kapitel 6, indsatte et nyt stk. 2 i § 35, ændrede § 38, stk. 2, § 45 og § 51, stk. 3, indsatte § 54, stk. 2, samt ændrede § 57 og § 65, stk. 4, 2. pkt., indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Stk. 2. § 1, nr. 3, træder dog først i kraft efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse.

Lov nr. 381 af 28. maj 2003, der ændrede § 9, stk. 3, i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 912 af 2. oktober 2000, som ændret ved lov nr. 293 af 30. april 2003, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2 - 12. (Udeladt).

Lov nr. 69 af 4. februar 2004, der ændrede § 60, stk. 1, § 68, § 69, stk. 2, § 70, stk. 1 og 4, samt § 79, stk. 8, i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 912 af 2. oktober 2000, som ændret ved lov nr. 293 af 30. april 2003 og lov nr. 381 af 28. maj 2003, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 21. Loven træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 534 af 24. juni 2005, der nyaffattede § 25, stk. 2 og 3, samt ændrede § 27, i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 1060 af 9. november 2005, der efter § 33, stk. 2, i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004, som ændret ved lov nr. 534 af 24. juni 2005, indsatte stk. 3 og stk. 4 som nye stykker, hvorefter stk. 3 blev stk. 5, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3. Loven træder i kraft den 14. november 2005. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006, der overalt i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004, som ændret ved lov nr. 534 af 24. juni 2005 og § 2 i lov nr. 1060 af 9. november 2005, ændrede »politimesteren« til: »politidirektøren« og i § 17, stk. 1, ophævede », jf. retsplejelovens § 108«, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 105. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.

Stk. 2 - 22. (Udeladt)

Lov nr. 1600 af 20. december 2006, der ophævede § 33, stk. 3 og 4, hvorefter stk. 5 blev stk. 3, i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004, som ændret ved lov nr. 534 af 24. juni 2005, § 2 i lov nr. 1060 af 9. november 2005 og § 101 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3. Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 508 af 6. juni 2007, der efter kapitel 5 indsatte et nyt kapitel 6 Radiokommunikation og en ny § 29 i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004,

som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1600 af 20. december 2006, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. august 2007

Stk. 2. § 29 i beredskabsloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder kun anvendelse i kommuner og regioner, hvor det landsdækkende radiokommunikationsnet er funktionsdygtigt.

Lov nr. 1335 af 19. december 2008, der indsatte § 12, stk. 3, hvorefter stk. 3 blev stk. 4, ændrede § 13, stk. 1. 2. pkt., indsatte § 28 a, ændrede § 33, stk. 1, nr. 1, indsatte § 33 a, ændrede § 34, stk. 2, § 35, stk. 3, og § 36, stk. 1, samt § 70, stk. 5, 1. pkt., indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Forsvarsministeriet, den 10. juni 2009

SØREN GADE

/ Susan Nissen

¹⁾ Daværende kapitel 6 blev ophævet ved lov nr. 293 af 30. april 2003. Kapitel 6 og § 29 blev affattet ved lov nr. 508 af 6. juni 2007.